

اثر بخشی الگوی تدریس جیک ساو بر مهارت‌های اجتماعی و خوش بینی تحصیلی دانش آموزان

❖ زهرا حاتم نیا^۱ ❖ رضا غفاری نیا^۲

صفحه: ۱۵۵-۱۳۳

چکیده

پژوهش حاضر با هدف اثر بخشی الگوی تدریس جیک ساو بر مهارت‌های اجتماعی و خوش بینی تحصیلی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله انجام شد. پژوهش حاضر یک تحقیق نیمه تجربی از نوع پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل می باشد. به نحوی که ۳۰ نفر از دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله در دو گروه ۱۵ نفره به طور تصادفی انتخاب شدند. جامعه آماری دانش آموزان پایه پنجم شهر سرابله به تعداد ۲۵۰ نفر که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی تعداد ۳۰ نفر در دو گروه کنترل و آزمایش انتخاب گردید. ابزار اندازه گیری پرسشنامه خوش بینی اسچن - موران^۳ و همکاران (۲۰۱۳) و آزمون معلم ساخته استفاده گردید. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون تی و مانکوا و کواریانس استفاده گردید. یافته ها نشان می دهد. که الگوی تدریس جیک ساو بر مهارت‌های اجتماعی و خوش بینی تحصیلی دانش آموزان تاثیر بسزایی دارد به نحوی که دانش آموزانی که با یاد گیری مشارکتی از نوع جیک ساو آموزش می بینند به مسائلی از قبیل کنترل زمان، بررسی اهداف، ایجاد ارتباط بین مطالب جدید و قبلی و درک مطلب درسی توجه می کنند و در نتیجه پیشرفت تحصیلی بالاتری کسب می کنند.

کلیدواژه‌ها: الگوی تدریس جیک ساو، مهارت‌های اجتماعی، خوش بینی تحصیلی.

■ پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۰۹/۲۵

■ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۶/۱۵

^۱. کارشناس ارشد آموزش ابتدایی، گروه آموزش ابتدایی، دانشگاه باختر ایلام، ایلام، ایران.

(نویسنده مسئول) rahlehematian@gmail.com

^۲. استادیار گروه آموزش ابتدایی، دانشگاه باختر ایلام، ایلام، ایران.

^۳ -Schennen-Moran

شرح و بیان مسئله پژوهشی

دردنیای امروز آموزش، یکی از مهمترین ضروریات زندگی به شمار میرود؛ بطوری که بدون آموزش ادامه زندگی در معرض خطر قرار میگیرد، از آنجایی که آموزش، نیازمند هزینه و بودجه زیادی است خوش بینی تحصیلی یک باور فردی در معلمان است که متشکل از سه مؤلفه، احساس کارآمدی، اعتماد بین والدین و دانش آموزان و تاکید تحصیلی می باشد که علی رغم سطح اقتصادی و اجتماعی دانش آموزان با پیشرفت تحصیلی رابطه دارد. این سازه جدید به عنوان یک باور معلم، نقش مهمی در تنظیم عالمانه رفتار دارد. با توجه به اصول عاملیت انسان و تعیین گری متقابل سه بعدی بندور میتوان سه مؤلفه خوشبینی و تعاملات آنها را در جهت ایجاد یک محیط یادگیری فعال و سازنده تشریح کرد. احساس کارآمدی معلم به صورت قضاوت وی در مورد قابلیتش برای دستیابی به نتایج مطلوب در مورد مشارکت دانش آموزان و یادگیری آنها حتی آنان که سرسخت و بی انگیزه هستند تعریف میشود. (تیگر، ۱۹۷۹). خوشبینی به صورت کلی به این معنا است که فرد در رابطه با موقعیت پیش آمده انتظار بهترین نتیجه ممکن را داشته باشد که معمولاً با عنوان خوش بینی موقعیتی از آن یاد می شود. عموم مردم، خوش بینی را با تمثیل هایی مانند در نظر گرفتن نیمه پر لیوان یا عادت به انتظار پایانی خوش برای هر موقعیت فشارزا می شناسند (سلیگمن، رایویچ، کاکس، ۱۳۸۳) خوش بینی را خلق یا نگرشی می داند که با انتظار درباره آیندهای همراه است که فرد ارزیابی کننده آن را موافق خواست خود ارزیابی می کند از نظر تیگر، خوش بینی جز ذاتی نوع انسان و یک ویژگی متمایز کننده و سازگارانه است. در نقطه مقابل خوش بینی، بدبینی قرار دارد که به معنای تاکید بر فاجعه آمیزترین علت هر شکست است و به طور کلی یعنی داشتن انتظارات منفی برای نتایج و پیامدها (شیر و کارور، ۱۹۸۵) نتایج مطالعات بین المللی نشان می دهد که توانایی دانش آموزان کشور ما در سطوح بالای یادگیری و به ویژه مهارت های عملکردی و فرایندی در مقایسه با دانش آموزان کشورهای دیگر بسیار کمتر است و از آن جا که محتوای برنامه های درسی ما در دروس علوم و ریاضی با دیگر کشورها یکسان است، این ضعف بیشتر از روش های نامناسب آموزش و یادگیری ناشی می شود که عملاً دانش آموزان را به سوی یادگیری های حافظه ای سوق می دهد (ملکی آوارسین و مصطفی پور، ۱۳۹۴). اکنون در آموزش و پرورش کشور از شیوه های رایج تدریس، نارضایتی وجود دارد و بدین سبب طراحان برنامه های درسی از

نوآوری و نوگرایی در این زمینه، استقبال می‌کنند. کارایی روش‌هایی نظیر سخنرانی، انتقال اطلاعات از معلم به دانش‌آموز و حفظ کردن و تأکید بر محفوظات که شالوده روش‌های سنتی تدریس است، مدت‌هاست مورد ایراد و پرسش قرار گرفته است. برای جبران کمبودهای این گونه روش‌ها، عده‌ای از متخصصان استفاده از وسایل جدید آموزشی مانند فیلم، اسلاید، نوارهای دیداری و شنیداری را توصیه می‌کنند و عده‌ای دیگر روش‌های مباحثه‌ای، پرسش و پاسخ و انجام دادن آزمایش‌های انفرادی و گروهی را جانشین روش‌های قبلی کرده‌اند. روش‌های فعال تدریس از جمله جیک‌ساو، می‌توانند ابزارهایی مفید در جهت نیل به ارتقای اهداف آموزشی به شمار آیند. روش جیک‌ساو یک متد ویژه مشارکتی است که نزدیک به سه دهه پیشینه موفقیت و سودمندی را در ابعاد مختلف تربیت به همراه دارد، توانسته است در کاهش تضادها و نابرابری‌های نژادی، ایجاد جو مثبت و پویای یادگیری، نقش ارزنده‌ای را ایفا نماید (رابرت^۱، ۲۰۰۷). این روش یکی از الگوهای روش تدریس مشارکتی است که برای محیط‌های آموزشی مناسب می‌باشد، و در سال ۱۹۷۸ توسط آرونسون به کار برده شد. در این روش فراگیران به گروه‌های ۴ تا ۵ نفره تقسیم می‌شوند. آرونسون گروه‌های ۶ نفره تشکیل داد، ولی امروزه با توجه به نتایج تحقیقات بسته به شرایط، تعداد اعضای گروه فرق می‌کند (کرامتی، ۱۳۸۶). روش جیک‌ساو به وسیله اسلاوین در سال ۱۹۸۶ اصلاح شد در این روش دانش‌آموزان به گروه‌های ۴ یا ۵ نفره تقسیم می‌شوند. در این روش، کلیه دانش‌آموزان، یک مطلب مشترک نظیر یک فصل کتاب، یک داستان کوتاه یا یک زندگینامه را مطالعه می‌کنند در عین حال از هر دانش‌آموز خواسته می‌شود تا در مورد یکی از عناوین مطلب مورد نظر (یک بخش خاص)، مطالعه عمیق‌تری به عمل آورد. آن دسته از دانش‌آموزانی که در مورد یک عنوان مشترک مطالعه می‌کنند گروه‌های تخصصی تشکیل می‌دهند و یادگیری خود را در مورد آن موضوع عمیق‌تر نموده و بعد به منظور تدریس آموخته‌های خود به سایر اعضای گروه به تیم‌های خود باز می‌گردند. سرانجام، همه دانش‌آموزان در آزمون‌های انفرادی شرکت می‌نمایند و نمره هر گروه بر اساس میانگین نمرات اعضای آن گروه مشخص می‌شود و گروه‌هایی که به حد نصاب معین رسیده باشند موفق به اخذ گواهینامه یا پاداش می‌شوند (کرامتی، ۱۳۸۶) یکی از متغیرهای تاثیرگذار بر روش تدریس الگوی جیک‌ساو، متغیر مهارت‌های اجتماعی است

^۱. Robert

. توانایی‌ها و رفتارهای وابسته‌ای که مهارت‌های اجتماعی را تشکیل می‌دهند، همراه پیچیدگی ارتباط میان رفتار و محیط که برای کسب این مهارت‌ها و انجام آن ضروری است منجر به بروز تعاریف متعددی از مهارت‌های اجتماعی شده است. برای مثال فیلیس با مرور تحلیل‌های ارائه شده در مورد مهارت‌های اجتماعی به این نتیجه می‌رسد که، کسی دارای مهارت اجتماعی است که با دیگران طوری رابطه برقرار می‌کند که بتواند به حقوق، الزامات، رضایت خاطر و یا انجام وظایف خود در حد معقولی دست یابد، در عین حال قادر باشد در این موارد تبادل آزاد با دیگران داشته باشد (هارجی و همکاران، ۱۳۸۲). گرشام و الیوت (۱۹۹۰) بر این باور هستند، مهارت‌های اجتماعی مجموعه رفتارهای آموخته شده‌ی قابل قبولی است که فرد را قادر می‌سازد با دیگران رابطه مؤثر و مفیدی داشته باشد و از عکس‌العمل‌های نامعقول اجتماعی خودداری کند. مهارت‌های اجتماعی بیانگر سلامت رفتاری و اجتماعی افراد هستند. این مهارت‌ها ریشه در بسترهای فرهنگی و اجتماعی دارند و شامل رفتارهایی نظیر پیش قدم شدن در برقراری روابط جدید، تقاضای کمک خواستن، پیشنهاد برای یاری به دیگران است. لیبرمن و همکاران^۱ (۲۰۰۲). معتقدند که مهارت‌های اجتماعی مجموعه رفتارهایی هستند که مردم را در برقراری ارتباط و احساسات و نیازها به شکل صحیح و دستیابی به اهداف فردی یاری می‌کنند. رفتارهای کلامی و غیر کلامی که موجب تعامل مؤثر فرد با دیگران می‌شوند شامل همکاری کردن، رعایت نوبت، سازگاری، پیش دستی در انجام فعالیت، انتخاب کردن، پذیرایی کردن و ارتباط برقرار کردن نمونه‌هایی از مهارت‌های اجتماعی می‌باشند (گات و سفران^۲، ۲۰۰۲). مسأله‌ای که در این تحقیق در پی آن هستیم بررسی اثربخشی الگوی تدریس جیکساو بر، مهارت‌های اجتماعی و خوش‌بینی تحصیلی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله می‌باشد. بنابراین با توجه به مطالب بالا پژوهشگر در پی پاسخ به این سوال است تا ببیند که آیا الگوی تدریس جیکساو بر، مهارت‌های اجتماعی و خوش‌بینی تحصیلی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله تاثیر دارد؟

^۱ -Lieberman et al

^۲ -Goth & Sofran

اهداف پژوهش

اهداف کلی

اثربخشی الگوی تدریس جیکساو بر، مهارت‌های اجتماعی و خوش‌بینی تحصیلی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله.

اهداف جزئی

- ۱- تاثیر الگوی تدریس جیکساو بر مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله.
- ۲- تاثیر الگوی تدریس جیکساو بر خوش‌بینی تحصیلی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله.

فرضیه‌های پژوهش

فرضیه اصلی:

الگوی تدریس جیکساو بر، مهارت‌های اجتماعی و خوش‌بینی تحصیلی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله تاثیر دارد.

فرضیه‌های فرعی

- ۱- الگوی تدریس جیکساو بر مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله تاثیر دارد.
- ۲- الگوی تدریس جیکساو بر خوش‌بینی تحصیلی درس علوم تجربی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله تاثیر دارد.

پیشینه تجربی پژوهش

قهرمانی (۱۳۸۷)، پژوهشی تحت عنوان «تاثیر روش یادگیری مشارکتی با تاکید بر روش جیکساو بر رشد مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان پسر پایه دوم راهنمایی شهر کوه سبز در سال تحصیلی ۸۷-۱۳۸۶» انجام داده که به این نتیجه رسیده است که بکارگیری شیوه تدریس جیکساو تاثیر مثبت به روی بهبود مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان داشته است.

بهرنگی و آقاپاری (۱۳۹۳)، در پژوهش خود با عنوان "تحول ناشی از تدریس مشارکتی از نوع جیکساو در وضعیت سنتی تدریس دانش‌آموزان" پایه پنجم بیان نمودند که استفاده از جیکساو در دروس دیگر و

پایه‌ها و مقاطع مختلف را نوید می‌دهد. استفاده از فرمول اندازه‌اثر بررسی معلمان را برای نشان دادن تاثیر الگوهای جدید تدریس در تحقق اهداف آموزشی و مقایسه آن با روش تدریس سنتی آسان می‌سازد. طاهری وزیرتازده (۱۳۹۶)، در مقاله‌ی خود با عنوان بررسی " تاثیر یادگیری مشارکتی بر رشد مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان دختر شهر بوانات " در سال تحصیلی ۹۶/۹۵ به این نتیجه رسیدند که روش تدریس مشارکتی در مقایسه با روش سنتی تدریس توانسته است مؤلفه‌های مهارت‌های اجتماعی شامل همکاری، انجام وظیفه، انجام کار در برابر دیگران، دوست‌یابی، سؤال کردن و شرکت در فعالیت‌های گروهی را بهبود بخشد.

محمدپور (۱۳۹۸) در پژوهشی با عنوان " بررسی تاثیر روش تدریس جیکساو و روش تدریس یادگیری در حد تسلط بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان پایه چهارم ابتدایی " شهر کنگان در درس فارسی بیان نمود که روش تدریس مشارکتی (جیکساو) و روش تدریس در حد تسلط بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان در درس فارسی پایه چهارم شهر کنگان تاثیر متفاوتی دارد.

مبین (۱۴۰۰)، در پژوهشی با عنوان «تاثیر روش یادگیری مشارکتی و یادگیری انفرادی بر پیشرفت تحصیلی زبان انگلیسی دانش‌آموزان پسر سال سوم راهنمایی منطقه آموزش و پرورش بخش انار» از توابع رفسنجان انجام داد که این نتایج به دست آمد. پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که با روش یادگیری مشارکتی به یادگیری پرداخته بودند بیشتر از دانش‌آموزانی بود که با روش انفرادی به یادگیری پرداخته بودند همچنین در این تحقیق مشخص شد که در پیشرفت تحصیلی در تلفظ انگلیسی بین دو گروه آزمایش و گواه تفاوت معناداری وجود نداشت.

ایوبی (۱۴۰۱) پژوهشی با عنوان «مقایسه یادگیری‌های مشارکتی و یادگیری سنتی (متداول) بر پیشرفت تحصیلی و حرمت خود دانش‌آموزان دختر پایه سوم متوسطه رشته علوم انسانی منطقه ده شهر تهران» انجام داد. این تحقیق بر روی ۴۶ دانش‌آموز دختر سال سوم دبیرستان صورت گرفت. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که یادگیری مشارکتی بیشتر از یادگیری سنتی موجب افزایش پیشرفت تحصیلی می‌شود. علاوه بر آن یادگیری مشارکتی در مقایسه با یادگیری سنتی موجب افزایش حرمت خود دانش‌آموزان سه گروه آزمایشی گردیده است.

پاواتانا^۱ و همکاران (۲۰۱۷)، در مقاله‌ای به بررسی تأثیر یادگیری مشارکتی (الگوی گروه-های پیشرفت تیمی دانش‌آموزان) در رشد مهارت‌های اجتماعی و عملکرد تحصیلی درس ریاضیات پرداخت و به این نتیجه رسید که نتایج گویای تأثیر مثبت یادگیری مشارکتی در دو حیطه موردنظر بود. روش‌شناسی پژوهش: پژوهش حاضر از نوع نیمه تجربی از نوع پیش‌آزمون و پس‌آزمون یا گروه کنترل می‌باشد.

راسون^۲ و همکاران (۲۰۱۸) در پژوهشی با عنوان بررسی تأثیر رویکرد دانش‌آموز محور بر پیشرفت تحصیلی و مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان بیان نمودند یادگیری مشارکتی پذیرش اجتماعی، اعتماد به نفس و توانایی‌های ذهنی دانش‌آموزان را افزایش می‌دهد.

استویلی^۳ (۲۰۱۹) پژوهشی با عنوان «تأثیر روش یادگیری مشارکتی و یادگیری انفرادی بر پیشرفت تحصیلی زبان انگلیسی دانش‌آموزان پسر سال سوم راهنمایی انجام داد که این نتایج به دست آمد. پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که با روش یادگیری مشارکتی به یادگیری پرداخته بودند بیشتر از دانش‌آموزانی بود که با روش انفرادی به یادگیری پرداخته بودند همچنین در این تحقیق مشخص شد که در پیشرفت تحصیلی در تلفظ انگلیسی بین دو گروه آزمایش و گواه تفاوت معناداری وجود نداشت.

هال^۴ (۲۰۲۰) پژوهشی با عنوان «مقایسه یادگیری‌های مشارکتی و یادگیری سنتی (متداول) بر پیشرفت تحصیلی و حرمت خود دانش‌آموزان دبیرستانی» انجام داد. این تحقیق بر روی ۴۶ دانش‌آموز دختر دبیرستان صورت گرفت. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که یادگیری مشارکتی بیشتر از یادگیری سنتی موجب افزایش پیشرفت تحصیلی می‌شود. علاوه بر آن یادگیری مشارکتی در مقایسه با یادگیری سنتی موجب افزایش حرمت خود دانش‌آموزان سه گروه آزمایشی گردیده است.

کولار^۵ (۲۰۲۱) به «بررسی تأثیر روش تدریس مشارکتی در مقایسه با آموزش سنتی (سخنرانی) بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دختر و پسر متوسطه» پرداخت. این پژوهش بر روی ۱۰۰ نفر (۵۰ دختر و ۵۰ پسر) از دانش‌آموزان انجام گرفت. نتایج بدست آمده نشان داد که یادگیری مشارکتی بیشتر از یادگیری

⁴Hal

⁵Kolar

سنّتی موجب افزایش پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان می‌شود. همچنین یادگیری مشارکتی تأثیر یکسانی بر پیشرفت پسران و دختران دارد به علاوه دانش‌آموزان قوی-متوسط-ضعیف به یک میزان از یادگیری سود می‌برند.

جان^۱ (۲۰۲۲)، در پژوهشی تحت عنوان «تأثیر آموزش به روش مشارکتی و انفرادی بر یادگیری و یادآوری آزاد دانش‌آموزان دختر پایه متوسط دوم» انجام گرفته است. هدف این پژوهش بررسی تأثیر آموزش به روش مشارکتی بر یادگیری و یادآوری دانش‌آموزان بود. به طور کلی این تحقیق حاکی از برتری روش آموزش مشارکتی اسکرپیتی بود.

روش پژوهش

از آنجاییکه هدف از مطالعه حاضر بررسی اثربخشی الگوی تدریس جیکساو بر مهارت‌های اجتماعی و خوشبینی تحصیلی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله می‌باشد. از این رو، روش پژوهش مطالعه حاضر، نیمه تجربی از نوع: طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل می‌باشد، که از نظر هدف، در حیطه‌ی پژوهش‌های کاربردی می‌باشد. به طوریکه، گروه آزمایش تحت آموزش تدریس جیکساو قرار گرفت و گروه کنترل همون شیوه سنّتی آموزشی تا پس از آزمون‌ها دریافت نمودند. اما، پس از آزمون، گروه کنترل نیز برای بهره‌مندی از خدمات روان‌شناختی و رعایت حقوق آن‌ها تحت آموزش قرار داده شدند. در ابتدای دوره آموزشی در دو گروه (آزمایش و کنترل) پرسشنامه‌های خوش‌بینی تحصیلی و مهارت‌های اجتماعی اجرا گردید و در پایان دوره، هر دو گروه در مرحله پس‌آزمون مجدداً به پرسشنامه‌های خوش‌بینی تحصیلی و مهارت‌های اجتماعی پاسخ دادند و نمرات هر دو گروه در پس‌آزمون با هم مقایسه گردید. با توجه به اینکه طرح پژوهشی حاضر شامل دو مرحله بود، نمرات دو مرحله در دو گروه با یکدیگر مقایسه شدند.

جامعه آماری، حجم نمونه و روش نمونه‌گیری

جامعه آماری شامل دانش‌آموزان پایه پنجم شهر سرابله در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ به تعداد ۲۵۰ نفر می‌باشد. نمونه آماری عبارت از ۳۰ دانش‌آموز پایه پنجم که به شیوه تصادفی ساده در دو گروه گواه و کنترل گنجانده شده است. ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه خوش‌بینی تحصیلی و مهارت‌های اجتماعی و آزمون عملکرد تحصیلی معلم ساخته می‌باشد.

شیوه اجرای پژوهش

در شیوه اجرا قبل از هر چیز کلاس را به دو گروه تصادفی ۱۵ نفره تقسیم نموده و بعد از هر دو گروه همزمان پیش‌آزمون اخذ، دو نوع پرسشنامه را نیز دانش‌آموزان با کمک خودم تکمیل نمودند. بعد گروه آزمایشی را ۱۲ جلسه با الگوی جیک‌ساو آموزش دادیم و گروه بعدی را به روش سنتی تدریس درس انتخاب شده انجام دادیم و بعد از پایان جلسات از هر دو گروه به طور همزمان از فصول تدریس شده درس علوم تجربی آزمون گرفته شد و داده‌های استخراج شده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

روش تجزیه و تحلیل اطلاعات:

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها: برای تجزیه و تحلیل داده‌ها در دو بخش توصیفی و استنباطی که در بخش توصیفی از فراوانی میانگین و در بخش توصیفی از تحلیل کوواریانس استفاده بعمل آمد. جدول (۴-۷): نتایج حاصل از مانکوا بر روی میانگین نمره‌های مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی، خوشبینی تحصیلی

نام آزمون	مقدار	F	DF فرضیه	DF خطا	سطح P	Eta
اثر پیلاپی	۰/۸۶۳	۵۴/۷۸	۳	۲۶	۰/۰۰۰	۰/۸۶۳
لامبداویکلز	۰/۱۳۷	۵۴/۷۸	۳	۲۶	۰/۰۰۰	۰/۸۶۳
اثر هتلینگ	۶/۳۲	۵۴/۷۸	۳	۲۶	۰/۰۰۰	۰/۸۶۳
بزرگترین ریشه خطا	۶/۳۲	۵۴/۷۸	۳	۲۶	۰/۰۰۰	۰/۸۶۳

نتایج جدول شماره (۴-۷) نشان می‌دهد که سطوح معناداری همه آزمون‌ها قابلیت استفاده از تحلیل واریانس چند متغیری را مجاز می‌شمارد. این نتایج نشان می‌دهد که با توجه مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی، خوشبینی

تحصیلی و در گروه‌های مورد مطالعه حداقل از نظر یکی از متغیرهای وابسته تفاوت معناداری وجود دارد ($F=54/78, P<./05$).

تحلیل استنباطی

فرضیه اصلی: الگوی تدریس جیک‌ساو بر خوشبینی تحصیلی و مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله موثر است.

جدول (۱): نتایج آزمون لوین مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی، خوشبینی تحصیلی و مهارت‌های اجتماعی

مقیاس	F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معناداری
مهارت‌های اجتماعی	۰/۵۸۸	۱	۲۸	۰/۴۴۹
خوشبینی تحصیلی	۰/۶۷۴	۱	۲۸	۰/۴۱۹

نتایج نشان داد که مقدار F مربوط به آزمون لوین برای مقیاس‌های خوشبینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی در سطح $P>./05$ معنی دار نیست. عدم معناداری این مقدار نشان می‌دهد که تفاوت واریانس گروه‌های مورد مطالعه برای مقیاس‌های خوشبینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی معنادار نیست. بنابراین مفروضه همگنی واریانسها رعایت شده است. تحلیل واریانس با کنترل نمرات پیش آزمون نشان داد که تفاوت مقیاس‌های خوشبینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی در علوم تجربی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله در دو گروه از لحاظ آماری معنی‌دار است. ($p<./01$). به عبارت دیگر چون مقدار F محاسبه شده در درجه آزادی ۱ و ۲۸ از مقدار جدول بیشتر می‌باشد، بنابراین الگوی تدریس جیک‌ساو موجب بهبود مقیاس‌های خوشبینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی در علوم تجربی در دانش‌آموزان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس‌آزمون شده است. مجذور اتا یا ضریب تأثیر حاکی از آن است که الگوی تدریس جیک‌ساو باعث بهبود (۸۴ درصدی مهارت‌های اجتماعی، ۵۲ درصدی خوشبینی تحصیلی) در علوم تجربی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله شده است. نتایج این فرض با پژوهش مبین (۱۴۰۰) با عنوان «تأثیر روش یادگیری

مشارکتی و یادگیری انفرادی بر پیشرفت تحصیلی زبان انگلیسی دانش آموزان پسر سال سوم راهنمایی منطقه آموزش و پرورش بخش انار» همسو می باشد.

فرضیه فرعی (۱): الگوی تدریس جیکساو بر خوشبینی تحصیلی دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرا بله موثر است.

جدول (۲): نتایج آزمون لوین مقیاسهای خوشبینی تحصیلی

مقیاس	F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معناداری
اعتماد دانش آموزان به معلمان	۰/۱۰۹	۱	۲۸	۰/۷۴۳
تأکید تحصیلی	۰/۰۳۹	۱	۲۸	۰/۸۴۴
یگانگی مدرسه	۰/۳۵۹	۱	۲۸	۰/۵۵۴
خوشبینی تحصیلی	۰/۶۷۴	۱	۲۸	۰/۴۱۹

نتایج نشان داد که مقدار F مربوط به آزمون لوین برای مقیاسهای خوشبینی تحصیلی در سطح $P > / .05$ معنی‌دار نیست. عدم معناداری این مقدار نشان میدهد که تفاوت واریانس گروههای مورد مطالعه برای مقیاسهای خوشبینی تحصیلی معنادار نیست. بنابراین مفروضه همگنی واریانسها رعایت شده است.

تحلیل واریانس با کنترل نمرات پیش‌آزمون نشان داد که تفاوت زیرمقیاسهای خوشبینی تحصیلی (اعتماد دانش آموزان به معلمان، تأکید تحصیلی، یگانگی مدرسه) دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرا بله در دو گروه از لحاظ آماری معنی‌دار است. ($P < / .05$). به عبارت دیگر چون مقدار F محاسبه شده در درجه آزادی ۱ و ۲۸ از مقدار جدول بیشتر میباشد، بنابراین الگوی تدریس جیکساو موجب بهبود زیر مقیاس های خوشبینی تحصیلی (اعتماد دانش آموزان به معلمان، تأکید تحصیلی، یگانگی مدرسه) دانش آموزان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس آزمون شده است. مجذور اتا یا ضریب تأثیر حاکی از آن است که الگوی تدریس جیکساو باعث بهبود خوشبینی تحصیلی (افزایش ۴۶ درصدی اعتماد دانش‌آموزان به

معلمان، افزایش ۳۴ درصدی تأکید تحصیلی، افزایش ۲۵ درصدی یگانگی مدرسه و در مجموع افزایش ۵۲ درصدی خوشبینی تحصیلی) در دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله شده است. نتایج این فرض با پژوهش امین زاده تبریزی (۱۳۸۲) تحت عنوان «تاثیر یادگیری مشارکتی در پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دارای اختلال یادگیری در درس ریاضی و خواندن دانش‌آموزان ناحیه ۳ آموزش و پرورش شهر کرج» همسو می‌باشد.

فرضیه فرعی (۲): الگوی تدریس جیکساو بر مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله موثر است.

جدول (۳): نتایج آزمون لوین مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی

مقیاس	F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معناداری
مهارت‌های اجتماعی مناسب	۰/۲۰۷	۱	۲۸	۰/۶۵۲
رفتارهای غیراجتماعی	۱/۱۲	۱	۲۸	۰/۱۰۳
پرخاشگری و رفتارهای تکانشی	۰/۸۰۵	۱	۲۸	۰/۴۴۵
برتری طلبی، اطمینان زیاده‌خود داشتن	۲/۲۰	۱	۲۸	۰/۱۴۹
رابطه با همسالان	۲/۵۷	۱	۲۸	۰/۰۵۵
مهارت‌های اجتماعی	۰/۷۹۲	۱	۲۸	۰/۳۸۱

نتایج جدول (۳) نشان می‌دهد که مقدار F مربوط به آزمون لوین برای مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی در سطح $P > 0.05$ معنی‌دار نیست. عدم معناداری این مقدار نشان می‌دهد که تفاوت واریانس گروه‌های مورد مطالعه برای مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی معنادار نیست. بنابراین مفروضه همگنی واریانسها رعایت شده است.

جدول (۴): نتایج مربوط به بررسی شبیه‌های رگرسیونی مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی

متغیر	F	sig
مهارت‌های اجتماعی مناسب	۲/۰۲	۰/۱۱۲
رفتارهای غیراجتماعی	۲/۰۶	۰/۰۹۳

۰/۰۷۸	۱/۲۲	پرخاشگری و رفتارهای تکانشی
۰/۰۶۳	۱/۸۵	برتری طلبی، اطمینان زیاد به خود داشتن
۰/۴۴۱	۰/۸۴۵	رابطه با همسالان
۰/۲۲۱	۲/۸۶	مهارت‌های اجتماعی

نتایج جدول (۴): نشان داد که با توجه به این که مقدار مربوط به تعامل گروه با پیش‌آزمون برای زیرمقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی معنادار نیست. بنابراین شبیه‌های رگرسیون مربوط به متغیر پژوهش همگن می‌باشند و بنابراین مفروضه همگنی شبیه‌های رگرسیونی نیز رعایت شده است.

جدول (۵): نتایج حاصل از مانکوا بر روی میانگین نمره‌های مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی

نام آزمون	مقدار	F	DF فرضیه	DF خطا	سطح P	Eta
اثر پیلاپی	۰/۸۹۵	۲۱/۶۸	۵	۲۴	۰/۰۰۰	۰/۷۵۰
لامبدا ویکلز	۰/۱۲۶	۲۱/۶۸	۵	۲۴	۰/۰۰۰	۰/۷۵۰
اثر هتلینگ	۷/۰۲	۲۱/۶۸	۵	۲۴	۰/۰۰۰	۰/۷۵۰
بزرگترین ریشه	۷/۰۲	۲۱/۶۸	۵	۲۴	۰/۰۰۰	۰/۷۵۰

خطا

نتایج جدول شماره (۵) نشان می‌دهد که سطوح معناداری همه آزمون‌ها قابلیت استفاده از تحلیل واریانس چند متغیری را مجاز می‌شمارد. این نتایج نشان می‌دهد که با توجه زیرمقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی در گروه‌های مورد مطالعه حداقل از نظر یکی از متغیرهای وابسته تفاوت معناداری وجود دارد ($F=21/68, P<./05$).

جدول (۶): تحلیل کواریانس مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی

مقیاس	منبع	مجموع	DF	میانگین	F	P	Eta
		مجذورات		مجذورات			
بین گروه	بین	۱۱۱۱۴۲/۵۳	۱	۱۱۱۱۴۲/۵۳	۳۵۴۶/۵۶	۰/۰۰۰	۰/۹۹۲

اثربخشی الگوی تدریس جیک ساو بر مهارت‌های اجتماعی و خوش‌بینی تحصیلی دانش‌آموزان

۱۳۳ - ۱۵۵

❖ زهرا حاتم نیا ❖ رضا غفاری نیا ❖

۰/۴۶۱	۰/۰۰۰	۲۳/۹۳	۷۵۰/۰۰	۱	۷۵۰/۰۰	درون گروه	مهارت‌های اجتماعی
			۱۵/۹۱	۲۸	۸۷۷/۴۶	خطا	مناسب
۰/۹۸۵	۰/۰۰۰	۳۵۴۶/۳۱	۳۰۱۴۶/۷۰	۱	۳۰۱۴۶/۷۰	بین گروه	رفتارهای غیراجتماعی
۰/۱۳۵	۰/۰۳۶	۴/۵۹	۲۳/۷۰	۱	۲۳/۷۰	درون گروه	
			۱۳/۱۹	۲۸	۴۴۵/۶۰	خطا	
۰/۹۸۵	۰/۰۰۰	۱۷۸۲/۴۶	۲۳۵۲۰/۰۰	۱	۲۳۵۲۰/۰۰	بین گروه	پرخاشگری ورفتارهای
۰/۲۲۱	۰/۰۰۰	۷/۹۲	۱۰۴/۵۳	۱	۱۰۴/۵۳	درون گروه	تکانشی
			۳۶۹/۴۶	۲۸	۳۶۹/۴۶	خطا	
۰/۹۸۴	۰/۰۰۰	۱۷۶۰/۰۶	۱۱۹۶۰/۰۳	۱	۱۱۹۶۰/۰۳	بین گروه	برتری طلبی، اطمینان
۰/۷۴۵	۰/۰۰۰	۸۱/۶۳	۵۵۴/۷۰	۱	۵۵۴/۷۰	درون گروه	زیادبه خودداشتن
			۶/۷۹	۲۸	۱۰۹/۲۶	خطا	
۰/۹۹۰	۰/۰۰۰	۲۹۱۱/۲۰	۲۶۸۸۰/۱۳	۱	۲۶۸۸۰/۱۳	بین گروه	رابطه باهمسالان
۰/۶۰۹	۰/۰۰۰	۴۳/۶۸	۴۰۳/۳۳	۱	۴۰۳/۳۳	درون گروه	
			۹/۲۳	۲۸	۲۵۸/۵۳	خطا	
۰/۹۹۶	۰/۰۰۰	۶۳۶۱/۷۳	۸۷۱۷۶۶/۵۳	۱	۸۷۱۷۶۶/۵۳	بین گروه	مهارت‌های اجتماعی

درون	۳۴۹۹/۲۰	۱	۳۴۹۹/۲۰	۲۵/۳۵	۰/۰۰۰	۰/۴۷۵
گروه						
خطا	۳۸۶۴/۲۶	۲۸	۱۳۸/۰۱			

طبق یافته‌های جدول (۶): تحلیل واریانس با کنترل نمرات پیش‌آزمون نشان داد که تفاوت زیرمقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی (مهارت‌های اجتماعی مناسب، رفتارهای غیراجتماعی، پرخاشگری و رفتارهای تکانشی، برتری‌طلبی، اطمینان زیاد به خود داشتن، رابطه با همسالان) دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله در دو گروه از لحاظ آماری معنی‌دار است. ($p < .05$). به عبارت دیگر چون مقدار F محاسبه شده در درجه آزادی ۱ و ۲۸ از مقدار جدول بیشتر می‌باشد، بنابراین الگوی تدریس جیکساو موجب بهبود زیرمقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی (مهارت‌های اجتماعی مناسب، رفتارهای غیراجتماعی، پرخاشگری و رفتارهای تکانشی، برتری‌طلبی، اطمینان زیاد به خود داشتن، رابطه با همسالان) دانش‌آموزان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس‌آزمون شده است. مجذور اتا یا ضریب تأثیر حاکی از آن است که الگوی تدریس جیکساو باعث بهبود مهارت‌های اجتماعی (افزایش ۴۶ درصدی مهارت‌های اجتماعی مناسب، کاهش ۱۳ درصدی رفتارهای غیراجتماعی، کاهش ۲۲ درصدی پرخاشگری و رفتارهای تکانشی، افزایش ۷۴ درصدی برتری‌طلبی، اطمینان زیاد به خود داشتن، افزایش ۶۰ درصدی رابطه با همسالان و در مجموع ۴۷ درصدی مهارت‌های اجتماعی) در دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله شده است.

بحث و نتیجه‌گیری

فرضیه اصلی: الگوی تدریس جیکساو بر مهارت‌های اجتماعی، خوشبینی تحصیلی و عملکرد

تحصیلی درس علوم تجربی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله موثر است.

نتایج نشان داد که مقدار F مربوط به آزمون لوین برای مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی، خوشبینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی در سطح $P > .05$ معنی‌دار نیست. عدم معناداری این مقدار نشان می‌دهد که تفاوت واریانس گروه‌های مورد مطالعه برای مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی، خوشبینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی معنادار نیست. بنابراین مفروضه همگنی واریانس‌ها رعایت شده است. تحلیل واریانس با کنترل

نمرات پیش‌آزمون نشان داد که تفاوت مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی، خوش‌بینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی درس علوم تجربی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله در دو گروه از لحاظ آماری معنی‌دار است. ($p < .01$). به عبارت دیگر چون مقدار F محاسبه شده در درجه آزادی ۱ و ۲۸ از مقدار جدول بیشتر می‌باشد، بنابراین الگوی تدریس جیکساو موجب بهبود مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی، خوش‌بینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی درس علوم تجربی در دانش‌آموزان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس‌آزمون شده است. مجذور اتا یا ضریب تأثیر حاکی از آن است که الگوی تدریس جیکساو باعث بهبود (۸۴ درصدی مهارت‌های اجتماعی، ۵۲ درصدی خوش‌بینی تحصیلی و ۵۳ درصدی عملکرد تحصیلی) درس علوم تجربی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله شده است. نتایج این فرض با پژوهش مبین (۱۴۰۰) با عنوان «تأثیر روش یادگیری مشارکتی و یادگیری انفرادی بر پیشرفت تحصیلی زبان انگلیسی دانش‌آموزان پسر سال سوم راهنمایی منطقه آموزش و پرورش بخش انار» در برخی متغیرها همسو می‌باشد.

فرضیه فرعی (۱): الگوی تدریس جیکساو بر مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله موثر است.

نتایج نشان داد که مقدار F مربوط به آزمون لوین برای مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی در سطح $P > .05$ معنی‌دار نیست. عدم معناداری این مقدار نشان می‌دهد که تفاوت واریانس گروه‌های مورد مطالعه برای مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی معنادار نیست. بنابراین مفروضه همگنی واریانسها رعایت شده است. تحلیل واریانس با کنترل نمرات پیش‌آزمون نشان داد که تفاوت زیرمقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی (مهارت‌های اجتماعی مناسب، رفتارهای غیر اجتماعی، پرخاشگری و رفتارهای تکانشی، برتری طلبی، اطمینان زیاد به خود داشتن، رابطه با همسالان) دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله در دو گروه از لحاظ آماری معنی‌دار است. ($p < .05$). به عبارت دیگر چون مقدار F محاسبه شده در درجه آزادی ۱ و ۲۸ از مقدار جدول بیشتر می‌باشد، بنابراین الگوی تدریس جیکساو موجب بهبود زیرمقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی (مهارت‌های اجتماعی مناسب، برتری طلبی، اطمینان زیاد به خود داشتن، رابطه با همسالان) دانش‌آموزان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس‌آزمون شده است. مجذور اتا یا ضریب تأثیر حاکی از آن است که الگوی تدریس جیکساو باعث بهبود مهارت‌های اجتماعی (افزایش ۴۶ درصدی

مهارت‌های اجتماعی مناسب، کاهش ۲۵ درصدی رفتارهای غیر اجتماعی، کاهش ۶۲ درصدی پرخاشگری و رفتارهای تکانشی، افزایش ۷۴ درصدی برتری طلبی، اطمینان زیاد به خود داشتن، افزایش ۶۰ درصدی رابطه با همسالان و در مجموع ۸۴ درصدی مهارت‌های اجتماعی) در دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله شده است. نتایج این فرض با پژوهش قلتاش (۱۳۸۳) تحت عنوان «بررسی تاثیر یادگیری مشارکتی بر رشد مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان دختر پایه پنجم ابتدایی در سال تحصیلی ۸۳-۱۳۸۲» همسو می‌باشد. در تبیین این فرضیه می‌توان گفت که با اجرای روش یادگیری مشارکتی نمره میانگین مهارت‌های اجتماعی گروه آزمایش به نحو قابل ملاحظه‌ای افزایش یافت. به عبارتی بررسی مولفه‌ها به صورت جداگانه کاملاً مشهود بوده است. از طرف دیگر نمره میانگین گروه آزمایش و گواه در پیش‌آزمون تقریباً یکسان بوده و مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان دختر موثر بوده است. الگوی جیک‌ساو با تأکید بر تبادل فعال عقاید بین گروه‌های کوچک نه تنها موجب افزایش علاقه دانش‌آموزان به مدرسه و تحصیل می‌شود بلکه در تقویت مهارت‌های اجتماعی و رشد و تفکر انتقادی آنان نیز تأثیر مثبت دارد. توصیه می‌شود در راستای توانمندسازی افراد و تمامی اعضای مدرسه و تحکیم روابط، از الگوی جیک‌ساو استفاده گردد.

فرضیه (۲): الگوی تدریس جیک‌ساو بر خوشبینی تحصیلی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله موثر است.

نتایج نشان داد که مقدار F مربوط به آزمون لوین برای مقیاس‌های خوشبینی تحصیلی در سطح $P > 0.05$ معنی‌دار نیست. عدم معناداری این مقدار نشان می‌دهد که تفاوت واریانس گروه‌های مورد مطالعه برای مقیاس‌های خوشبینی تحصیلی معنادار نیست. بنابراین مفروضه همگنی واریانس‌ها رعایت شده است. تحلیل واریانس با کنترل نمرات پیش‌آزمون نشان داد که تفاوت زیرمقیاس‌های خوشبینی تحصیلی (اعتماد دانش‌آموزان به معلمان، تأکید تحصیلی، یگانگی مدرسه) دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله در دو گروه از لحاظ آماری معنی‌دار است. ($p < 0.05$). به عبارت دیگر چون مقدار F محاسبه شده در درجه آزادی ۱ و ۲۸ از مقدار جدول بیشتر می‌باشد، بنابراین الگوی تدریس جیک‌ساو موجب بهبود زیرمقیاس‌های خوش‌بینی تحصیلی (اعتماد دانش‌آموزان به معلمان، تأکید تحصیلی، یگانگی مدرسه) دانش‌آموزان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس‌آزمون شده است. مجذور اتا یا ضریب تأثیر حاکی از آن است

که الگوی تدریس جیک‌ساو باعث بهبود خوشبینی تحصیلی (افزایش ۴۶ درصدی اعتماد دانش‌آموزان به معلمان، افزایش ۳۴ درصدی تأکید تحصیلی، افزایش ۲۵ درصدی یگانگی مدرسه و در مجموع افزایش ۵۲ درصدی خوشبینی تحصیلی) در دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شهر سرابله شده است. نتایج این فرض با پژوهش امین‌زاده تبریزی (۱۳۸۲) تحت عنوان «تأثیر یادگیری مشارکتی در پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دارای اختلال یادگیری در درس ریاضی و خواندن دانش‌آموزان ناحیه ۳ آموزش و پرورش شهر کرج» توسط امین‌زاده تبریزی در سال تحصیلی ۸۲-۱۳۸۱ انجام شده است همسوست. بنابراین در تبیین فرضیه خوش‌بینی تحصیلی می‌توان گفت: یادگیری مشارکتی جیک‌ساو، خودتنظیمی و انگیزش تحصیلی را در دانش‌آموزان به طور معناداری افزایش می‌دهد و در رشد مولفه‌های این دو متغیر در دانش‌آموزان تأثیر مثبت دارد. به طور کلی یافته‌های مطالعه نشان داد که الگوی تدریس جیک‌ساو نسبت به روشهای سنتی تدریس در رشد مهارت خودتنظیمی و افزایش انگیزه و ایجاد شور و شوق هیجان در دانش‌آموزان موثرتر است. و اجرای چنین طرح و الگویی نه تنها در دستور کار معلمان بلکه به راهبران آموزشی و مسئولین آموزش جهت اجرانمودن آن در مدارس توصیه میشود. و معلمان در روشهای نوین دیگر در تدریس و تأثیر آن بر پیشرفت تحصیلی در دانش‌آموزان اهتمام بیشتری انجام دهند.

پیشنهاد کاربردی

۱. بر اساس نتایج فرضیه شماره یک و الگوی تدریس جیک‌ساو موجب بهبود مقیاسهای مهارتهای اجتماعی، خوشبینی تحصیلی و عملکرد تحصیلی درس علوم تجربی در دانش‌آموزان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس‌آزمون شده است پیشنهاد می‌شود دوره آموزش کارگاهی الگوی تدریس جیک‌ساو برای معلمان توسط آموزش و پرورش برگزار گردد.

۲. بر اساس نتایج فرضیه شماره دو الگوی تدریس جیک‌ساو موجب بهبود زیر مقیاسهای مهارتهای اجتماعی (مهارتهای اجتماعی مناسب، برتری طلبی، اطمینان زیاد به خود داشتن، رابطه با همسالان) دانش‌آموزان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس‌آزمون شده است توصیه میشود در راستای توانمندسازی افراد و تمامی اعضای مدرسه از ظرفیت پژوهشگران حوزه شیوه‌های تدریس مشارکتی به جهت آموزش شیوه‌های جدیدی نظیر شیوه‌ی جیک‌ساو استفاده شود.

۳. بر اساس نتایج فرضیه شماره سه تأثیر مثبت و معنادار الگوی تدریس جیک‌ساو باعث بهبود خوشبینی تحصیلی توصیه می‌شود از روش‌های تدریسی استفاده شود که موجب علاقه و خوش‌بینی نسبت به مدرسه در دانش‌آموزان شود و همچنین اجرای الزامی بودن شیوه‌های مشارکتی در مدارس می‌باشد.

۴. بر اساس نتایج فرضیه چهارم الگوی تدریس جیک‌ساو موجب افزایش عملکرد تحصیلی علوم تجربی دانش‌آموزان پایه پنجم ابتدایی شده است پیشنهاد می‌شود از روش تدریس جیک‌ساو در دیگر پایه‌ها و دروس استفاده شود.

References

- Afzali, L. (2010). *The effect of cooperative learning on social behavior and social skills of first-grade elementary school students* (Master's thesis). University of Tehran. [in Persian]
- Aghaei, A., Resi Dehkordi, R., & Atashpour, H. (2006). The relationship between optimism and pessimism with mental health in adult individuals of Isfahan city. *Journal of Knowledge and Research in Psychology*, 33, 117-130. [in Persian]
- Aminzadeh Tabrizi, M. (2003). The impact of cooperative learning on academic achievement of students with learning disabilities in mathematics and reading in the third district of Karaj Education Department. *The Fifth Scientific and Research Conference from the Teacher's Perspective*. [in Persian]
- Artut, P. D. (2009). Experimental evaluation of the effects of cooperative learning on kindergarten children's mathematics ability. *International Journal of Educational Research*, 48, 370-380.
- Asoodeh, M. H., Asoodeh, M. B., & Zarepour, M. (2012). The impact of student-centered learning on academic achievement and social skills. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 46, 560-564.
- Behrangi, M. R., & Agyari, T. (2004). Transformation resulting from jigsaw cooperative teaching in the traditional teaching situation of fifth-grade students. *Educational Innovations Quarterly*, 10, 53-35. [in Persian]
- Dollman, L., Morgan, C., Russell, W., & Watts, J. (2007). Improving social skills through the use of cooperative learning. Unpublished master thesis, Chicago; Illinois, Saint Xavier University.
- Ferrer, L. M. (2004). Developing understanding and social skills through cooperative learning. *Journal of Science and Mathematics Education in Southeast Asia*, 2, 45-61.
- Froughi Abri, A., & Golmohammadi Shourki, S. (1999). The effect of problem-solving method on mathematics (1) achievement of students in the new secondary education system. *Knowledge and Applied Psychology*. [in Persian]
- Ghahramani, Z. (2008). The effect of cooperative learning method with an emphasis on jigsaw method on the development of social skills of second-grade boys in Kuh-e Sabz city during the academic year 2007-2008. *Journal of Islamic Republic of Iran Jihad University*. [in Persian]
- Goltash, B. (2004). Investigating the effect of cooperative learning on the development of social skills in fifth-grade boys in Babak city during the academic year 2003-2004. Third Conference on Modern Research in Psychology and Management, University of Tehran. [in Persian]

- Hanze, M., & Berger, R. (2007). Cooperative learning, motivational effects, and student characteristics: An experimental study comparing cooperative learning and direct instruction in 12th grade physics classes. *Learning and Instruction*, 17, 29-41.
- Hersey paul and Ken Blan chard (1988,1993,1996)management organization behavior.http:// counseling.ut.acMiskel cecil.G.Hoy wagne(1991)Educational Administration Theory
- Ioubi, M. (2022). A comparison of cooperative learning and traditional learning on academic achievement and self-esteem of female third-grade high school students in the humanities field of Tehran's District 10. *9th National Scientific Research Conference*, University of Tehran. [in Persian]
- Kadivar, P. (2011). *Educational psychology* (13th ed.). Tehran: Samt Publications. [in Persian]
- Kaplan, R. S. (2011). *Human development: A guide to the lifespan* (5th ed.). Tehran: Rasa Cultural Services Institute. (Original work published 2000). [in Persian]
- Klimoviene, G., & Statkeviciene, S. (2006). Using cooperative learning to develop language competence and social skills. *Studies about Languages*, 8, 77-83.
- Kramami, M. R. (2008). The effect of cooperative learning on the development of social skills and mathematics achievement. *Psychology and Educational Sciences Journal*, 37(1), 39-55. [in Persian]
- Lavasani, M., Afzali, L., Borhanzadeh, Shahrzad., Afzali, F., & Davoodi, M. (2011). The effect of cooperative learning on the social skills of first grade elementary school girls. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 15, 1802-1805.
- Lavasani, M., Afzali, L., Borhanzadeh, Shahrzad., Afzali, F., & Davoodi, M. (2011). The effect of cooperative learning on the social skills of first grade elementary school girls. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 15, 1802-1805.
- Madani Pour, K., Hagh Ranjbar, F., Kakavand, A., & Thanayi Zakher, B. (2011). The relationship between attachment styles, optimism, and loneliness in 9-12-year-old students in Karaj. *Journal of Islamic Azad University, Karaj Branch*, 1(1), 118-127. [in Persian]
- Mobin, H. (2021). The effect of cooperative learning and individual learning on English language achievement of third-grade male middle school students in Anar district. *Journal of Research in Curriculum Planning (Knowledge and Research in Educational Sciences-Curriculum Planning)*, 8. [in Persian]
- Modah, T., Yasaei, F., Soleimani Rad, A., & Arab Khzaeli, F. (2017). The effect of discovery teaching method on the sustainable learning of experimental sciences in elementary school. *Studies in Psychology and Educational Sciences*, 24, 67-80. [in Persian]
- Mohammadpour, Y. (2019). Investigating the effect of jigsaw teaching method and mastery learning method on the academic achievement of fourth-grade elementary students in Kangān city in Persian language. *Second*

- International Conference on Psychology, Educational Sciences, and Humanities*, University of Tehran. [in Persian]
- Nasrabady, H., & Norouzi, R. (2004). Cooperative learning, positive interdependence, and reinforcing interactions. *Knowledge and Research in Educational Sciences*, 1. [in Persian]
- Pawattana, A., Prasarnpanich, S., & Attanawong, R. (2014). Enhancing primary school students' social skills using cooperative learning in mathematics. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 112, 656-661.
- Seif, A. A. (2010). *Educational psychology*. Tehran: Agah Publications.
- Shekari, A. (2012). The effect of cooperative learning on the development of social skills in students. *Educational Strategies Quarterly*, 5(1), 37-31. [in Persian]
- Slavin, R. E. (1991). *Cooperative learning: Theory, research, and practice* (F. F. Ghazvini, Trans.). *Teaching and Education Quarterly*, 30, 114-129. [in Persian]
- Taheri, H., et al. (2018). Examining the effect of cooperative learning on the development of social skills in female students of Buvanat city in the academic year. *3rd International Conference on Modern Research in Management, Economics, and Accounting*.
- Waiganjo, M. M. (2006). Effects of cooperative learning approach on academic achievement in agriculture and acquisition of social skills by secondary school students in bahati division. Unpublished master thesis. Kenya, Egerton University.
- Yousefi, R., & Toni, N. (2016). A comparison of the effect of group discussion-based cooperative teaching method and direct control-based explanatory teaching method on the academic achievement of pre-university students. *Journal of the Center for Studies and Development of Medical Education, Yazd*, 8(4), 56-64. [in Persian]

The effectiveness of Jake Saw's teaching model on social skills and academic optimism

Zahra hatamnya^{1*}, Reza ghafarnya²

Abstract

This study aimed to investigate the effectiveness of the jigsaw teaching model on the social skills and academic optimism of fifth-grade elementary students in Saraballeh city. The present study is a quasi-experimental research of the pre-test and post-test with a control group design. Thirty fifth-grade elementary students from Saraballeh city were randomly assigned to two groups of 15 students each. The statistical population consisted of 250 fifth-grade students in Saraballeh city, from which 30 students were randomly selected for the control and experimental groups. The research instruments included the Scheier-Weintraub et al. (2013) optimism questionnaire and a teacher-made test. To analyze the data, t-test, multivariate analysis of variance (MANOVA), and covariance analysis were used. The findings showed that the jigsaw teaching model had a significant impact on the students' social skills and academic optimism. Students who were taught using the jigsaw cooperative learning method paid more attention to issues such as time management, goal setting, connecting new and old information, and understanding the subject matter, resulting in higher academic achievement.

Keywords: Effectiveness, teaching model, jigsaw, social skills, academic optimism.

¹- Master of Science in Elementary Education, Department of Elementary Education, Bakhtar University of Ilam, Ilam, Ira. (Corresponding Author) rahlehematian@gmail.com

²- Assistant Professor, Department of Elementary Education, Bakhtar University of Ilam, Ilam, Ira.